

ikke forstaa Grunden, hvorfor man har sat det ind. Det er jo muligt, at den højtærede Minister har Grunde, som jeg ikke kender, men jeg vil dog henstille, om man ikke vilde finde det rigtigst, at der skete en Ændring, saa Valgene kom til at foregaa i Marts Maaned. Det synes mig vilde være det naturligste, thi det Tilfælde kan indtræffe, at det kommunale Raad saa at sige næsten slet ikke eksisterede, i hvert Fald i første Omgang, og man kunde tilige tænke sig den Mulighed, at der, naar et kommunalt Valg blev kasseret, kom til at gaa en Maaned, hvor der kun vilde sidde en ganske lille Del af det kommunale Raad. Jeg har som sagt tænkt over, hvad Grunden kunde være, men har ikke kunnet finde nogen; og er der ikke overvejende Grunde, tror jeg, det vilde være rigtigst, at man foretog den Ændring, at Valgene skulde foretages i Marts Maaned i Stedet for i Begyndelsen af April. Det synes mig ogsaa at være logisk og naturligt, at Valgene ere foretagne, før Valgperioden indtræder. Denne Henstilling vil jeg gerne gøre til den højtærede Minister, og for saa vidt der ikke er overbevisende Grunde for, at Valgene ikke maa foretages førend i Begyndelsen af April Maaned, henstiller jeg til den højtærede Minister at stille Ændringsforslag, saaledes at Loven blev forandret paa dette Punkt, saa at Valgene bleve foretagne i Marts Maaned.

Dermed skal jeg slutte.

Svend Høgsbro: Det, der gav mig Anledning til at bede om Ordet, var det Spørgsmaal, som nys blev berørt af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), det Spørgsmaal nemlig, som utvivlsomt har været Genstand for meget forskellige Fortolkninger, hvorledes vore Koner ere stillede efter det foreliggende Lovforslag. Jeg har nemlig erfaret, at det har været den almindelige Opfattelse, støttet særlig til dette Udtryk i § 2, at Mand og Hustru ikke samtidig kunne have Sæde i de kommunale Forsamlinger, at det selvfølgelig maatte være Meningen, at Hustruen havde samme Ret som alle andre Kvinder og dermed ogsaa som alle Mænd til at stemme til og blive valgte ind i de kommunale Forsamlinger. Nu har det ærede Medlem jo gjort sig til Tolk for den Anskuelse, at man i

saa Henseende gør sig skyldig i en Vildfarelse, og jeg maa, hvor meget jeg end beklager det, fuldt ud give det ærede Medlem Ret. Om det har været tilsigtet, er et andet Spørgsmaal; jeg haaber ikke, det har været det. Men som Lovgivningen i det hele foreligger, kan man sikkert ikke komme til noget andet Resultat, end det ærede Medlem for Assens kom til.

Det er jo nemlig ikke blot saaledes, som det ærede Medlem sagde, at Ministeriet i en administrativ Henvendelse til Amdsraadene eller Sogneraadene med Hensyn til de kommende Skattevedtægter har taget et vist Standpunkt med Hensyn til Maaden, hvorpaa Hustruens Indtægt skal beskattes, thi den Regel, som i saa Henseende er paaberaabt fra Ministeriets Side, og som det ærede Medlem citerede, er jo tagen lige ud af den Indkomstskattelov, som vi vedtog i Foraaret. Det er den Regel, der gives i dennes § 7, som Ministeriet holder sig til og selvfølgelig er nødt til at holde sig til. Jeg har ikke været blind for, at denne § 7 i saa Henseende var meget farlig, at den vilde komme os, der ere Venner af Hustruens Ligestilling med andre Kvinder og med Mændene, i høj Grad paa tværs, naar en Gang den kommunale Valglov kom til at foreligge.

Derfor har jeg atter og atter under denne Skattelovs Behandling stillet Ændringsforslag om at komme bort derfra, men det lykkedes mig ikke at vinde saa megen Tilslutning dertil den Gang, at det var nogen Nytte til at lade disse Ændringsforslag komme til Afstemning. Da Sagen sidst var til Behandling i Foraaret, tog jeg dog Spørgsmaalet op igen og gjorde de Henstillinger, jeg mente, der under den foreliggende Affattelse kunde gøres, til den højtærede Finansminister, for at denne Bestemmelse i Skatteloven skulde gøre saa lidt Skade som muligt. I de Bemærkninger, hvormed Finansministeren besvarede min Henvendelse, og som findes i Folketingstidenden for sidste Samling Sp. 4773 — mine egne Bemærkninger findes umiddelbart foran —, udtalte han sig saaledes, jeg skal med den ærede Formands Tilladelse citere hans Ytringer: „Jeg skal dertil svare“ — det er til mine Bemærkninger —, „at efter min Opfattelse vil hendes Stilling — den gifte Kvindes —